

KURJER LITEWSKI

w WILNIE we SRODĘ DNIA 13 STYCZNIA V. S. 1815. ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE

St. Petersburg, dnia 2 stycznia

Petersburskie patriotyczne towarzystwo Dam, w przeciągu miesiąca listopada, 1814, na rzecz zniszczonych przez najeźcę nieprzyjacielskie, od różnych zgromadzeń i osób, otrzymało w ofierze rubli 2,953 kopieiek 50.

Ostróg (guber. wołyń.) d. 29 listopada

Kościół tutejszy klasztoru *Przemienienia Pańskiego*, dla wielkości swojej, uważany jest za osobliwość w naszym kraju. Gmach ten, założony jeszcze w 1600 roku, początkowie na Kollegium Jezuitkie był przeznaczony, a podług podania, fundowany przez ostatnią z potomstwa *Xiążąt Ostrogskich*, *Annę* hrabinia *Chodkiewiczową*. Wiele ten kościół był uszkodzony przez częste dawniej pożary; teraz zupełnie zreparowany, przyozdobiony wspaniałym ołtarzem, otrzymał imię kościoła *Opieki Przenajświętszého Boga Rodzicy*. Dnia 8 t. m. uroczyste jego poświęcenie połączone było z obchodem imienin *W. Xiążęcia Michała Pawłowicza*. Obrzędy poświęcenia odprawiał *Przenajwielebniejszy Stefan*, Biskup Wołyński i Zytomierski, z wielką processją, przez ciąg której trwało bicie we dzwony, a zgromadzenie ludu było nadzwyczajne. Po mszy ś. odprawiono dziękczynne modły. Tym sposobem pod słodkiem panowaniem ukochanego Monarchy naszego, zniszczony został i u nas ostatni pomnik byłego najeźdźcy nieprzyjacielskiego. (P. P.)

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

XIĘZTWO WARSZAWSKIE.

Gazeta *Korrespondenta Warszawskiego*, pod d. 14 stycznia, umieściła z *Warszawy*:

W dniu pierwszym stycznia dawnego, a 13tym nowego stylu, iako w dzień *Nowego Roku*, podług kalendarza *Ruskiego*, władze tak wojskowe, iako i cywilne, złożyły powinszowania swoje u Jego *Cesarzowiczowskiej Mości*, *Wielkiego Xiącia Konstantego*; odprawiła się wojskowa parada i uroczyste nabożeństwo w kaplicy obrzędu greckiego. Jasnie *Wielmożny Jeneral Gubernator* i *Prezes Rady Najwyższej tymczasowej*, dawał świetny bal, na którym znajdować się raczył *Wielki Xiążę*, a na który zaproszone było liczne grono znakomitych osób.

Towarzystwo Dobroczynności.

Odebrawszy na dniu 12tym stycznia r. b. list w najsłodszych wyrazach zawarty, od *Wielmożnego Bogdanowskiego*, *Dowódcy pułku Narewskiego* piechoty *N. Cesarza Wszech Rosssy*, razem z sumą 150 czerwonych złotych w złocie, przez *Officerów* tegoż pułku, na wsparcie ubogich złożoną, następującą odpowiedź, przez przysłanego umyślnie *Officera JP. Wasilewa*, temuż godnemu *Dowódcy* przesłało, którą *Towarzystwo*, podając czyn ten powszechnemu szacunkowi i uczczeniu, do pism publicznych udziela:

Do *WJPana Bogdanowskiego*, *Pułkownika* i *Dowódcy pułku pieszego Narewskiego Woysk Rosssyjskich*, *Kawalera wielu orderów.*

„*Towarzystwo Dobroczynności* odebrało z najwyższym uczuciem i uwielbieniem odezwę *W. Bogdanowskiego*, *Dowódcy walecznego pułku Narewskiego* piechoty woysk *N. Imperatora Wszech Ros-*

ssy, razem z przyłączoną dla wsparcia ubogich sumą, 150 czerwonych złotych w złocie.

„*Zawsze dobroczynność i wszystkie szlachetne uczucia* towarzyszyły prawdziwemu męztwu; zawsze były znamieniem prawych *Słowian* pokoleń. *Towarzystwo*, oświadczając imieniem cierpiącej ludzkości, wdzięczność swoją i szanownemu *Przywódcy*, i *zaczyn pułku Narewskiego Officeróm*, pisze do *Prefektury Kaliskiej*, wzywając ją, aby zniósłszy się z *Radą Prefekturalną* i *duchowieństwem miejscowém*, *pomienioną summę* pomiędzy ubogich, rzetelnie, w kalectwie, niemocy i opuszczeniu będących, w *departamencie Kaliskim*, mianowicie, gdzie *Pułk ten szlachetny* stoi na *załodze*, rozdzielić chciała — a to, by głos *blagosławieństwa* i *wdzięczności*, mógł dójsz tych *zaczyn woioowników*, którzy tak przykładowie nad *nędzą bliźniego* litować się umieją, by sami byli *świadkami*, iak *dary* ich były użytemi”

Dan na sessyi *Towarzystwa Dobroczynności*, dnia 12 stycznia roku 1815.

Tomasz Wawrzeki. *Marya z Xiążąt Czartoryski*, *h Xiążca Wirtemberska.*

Dalszy ciąg wypisu z Dziennika departamentowego Warszawskiego.

At: temu zapobiec, zdaniem byłoby moim, dopóki skutki wojny trwają jeszcze, iżby ograniczyć nieco, na czas oznaczony, n. p. trzyletnie, przepisy *Dekretu Królewskiego*, z daty 21go grudnia 1807 i dnia 18go stycznia 1810; a to w tym sposobie, iżby:

1. Zobowiązać właścicieli do zapomożenia włościan, którzy dla klęsk wojennych dalej gospodarstwa prowadzić nie są w stanie; — ale w to miejsce,

2. Jeżeli właściciel gotów jest dać takie zapomożenie, a włościanin nie udowodni, iż do innej gminy również na gospodarstwo przenosi się, aby mu niewolno było siedliska swego opuszczać, lecz raczej, aby do gospodarowania zagnany został.

Dla rozstrzygnięcia sporów w tej mierze, wypadłoby utworzyć *Kommissyą*, składać się mającą, np. z *Podprefekta*, *Radcy powiatowego* i *Plebana parafii*, którzyby większością głosów, rzecz między *diedzicem*, a *włościaninem* decydowali. *Kommissya* ta rozstrzygaćby mogła wszystkie spory między temiż stronami zachodzące, z powodu *nieodrobionej pańszczyzny* i *niedopełnienia obowiązków inwentarzem objętych*. *Manipulacya* albowiem *teraźniejsza sądowa*, zbyt *rozwlekła* i *kosztowna*; tudzież *brak* w tej materii *iasnych przepisów*, czynią *włościanina* *niezdolnym* do *dójscia* swych *pretensy*, iakie ma do *diedzica*; i *znowu* *diedzic*, jeżeli *włościanin* *wyprowadzi* się, nie *znayduie* *żadnego środka* *dójscia* swey *należytości*: gdyż *włościanin*, *zazwyczaj* *mało* *własności* *posiadający*, *wyniosłszy* się, *żadnego* *inż* *nie* *wystawia* *bezpieczeństwa*. Z tych powodów *roztrzyganie* podobnych *sporów* drogą *administracyjną*, albo *raczej* *policyjną*, przy *teraźniejszym* *położeniu* *rzeczy*, *prawie* *koniecznym* się *staje*, i *liczne* *dla* *kraju* *przyniosłoby* *pożytki*.

Do szczegółów, mogących stan *teraźniejszy* *wło-*

ścian polepszyć, należy usunięcie żydów ze wsiów, i od wszelkich szynków i propinacyy. Chlubną jest dla Prefekta rzeczą donieść, iż zdania w tej mierze wszystkich, uwagi nad niniejszym przedmiotem czyniących, tak iednoznacznie okazały się, iż środek ten, iako od całego departamentu za konieczny uznany, uważany być może. Ale nadmienić tu wypada, że usunięcie żydów ze wsiów, bez odjęcia im szynków i propinacyy po miastach, żadnego nie sprawiłoby skutku. Małe nasze miasteczka, tak blizkie są iedne drugim, że zamieszkali w nich żydzi, tém bardziey w większey liczbie zgromadzeni, oszukiwania włóścian i utrzymywania ich w nędzy piństwa, iak najłatwiejszy znajdowałiby sposób. W większych tylko miastach iak np. w *Warszawie* i miastach departamentowych, możnaby żydom fabrykacyi *en gros* trunków dozwolić, i tym tylko sposobem dobro mieszkańców z nieukracaniem, ile można, wolności handlu i fabryk, mogłoby być pogodzone. Przez ograniczenie to, wiele żydów musiałoby chwycić się roli, którychby do tego przez nadawanie im gruntów w dobrach narodowych zachęcać można, na czemby wszystkie klasy i cały kraj niezawodnie zyskiwał.

Również iednoznacznym zdaniem wszystkich, nad polepszeniem stanu włóścian uwagi czyniących, okazało się, iż potrzebnym jest koniecznie niżenie dziesięcin wytycznych, tysiące dla rolnika niedogodności za sobą prowadzących: co tém łatwiey mogłoby być uskutecznione, iż rostopne urządzenie kompozyt dla samych chleży większy mogłoby przynosić pożytek.

Kończąc te uwagi, Prefekt za chlubny ma obowiązek, imieniem obywateli departamentu *Warszawskiego*, złożyć hołd wdzięczności N. Imperatorowi *Wszech Rosssy*, iż tak zgodnie z ich uczuciami zwrócił łaskawie uwagę na klasę mieszkańców, którym przez same prawidła ludzkości, starać się zabezpieczyć wolność, nieść pomoc i ratunek należy.

Nakwaski.

Rakiety Sekr.

A U S T R Y A.

Gazeta Korrespondenta Hamburskiego, z Wiednia, pod d. 28 grudnia zawiera, co następuje: „Król *Wirtemberski* wyjechał ztąd na powrót do państw swoich, pod imieniem *Hrabiego Urach*. — O wyjeździe innych Monarchów nic nie ma pewnego. O Cesarzu *Jegomości Wszech Rosssy* z pewnością utrzymują, iż do sześciu tygodni jeszcze tu zabawi — Od d. 16 listopada przerwane narady w Komitecie spraw niemieckich, dotąd jeszcze żadnego nie miały posiedzenia. Jeżeli rozprawy, które się w tym Komitecie odbywały, dotąd nawet, ile wiemy, do żadnych stanowczych nie przywiodły wypadków, to przynajmniej pewna, iż były nader użyteczne. Wiele z tych rozpraw, jak np. względem wprowadzenia do wszystkich państw Stanów narodowych, mniej lub więcej dotykałnie wszystkim dały poznać, potrzebę tego i wielu innych środków, do uszczęśliwienia oyczyzny dążących. Ani się dziwić należy, że w Komitecie niemieckim dotąd nic ostatecznego nie postanowiono. Różne widoki układających się, z jednej strony trzymanie się planu dyrektoryalnego, z drugiej mocne obstawanie za prawami tak zwanymi monarchicznymi, które ze *Związku Reńskiego* wynikły, tak się rozmięły z sobą, iż w żaden sposób nie można było spodziewać się prędko zupełney zgody; która jednak, mimo tych zawał, piechybnie nastąpi, jak tylko wielkie polityczne zagadnienia względem *Saxonii*, która ciągle jest przedmiotem rozważ, rozwiązane zostaną. Wszakże w Komitecie niemieckim, co do wewnętrznych nawet interessów, podług stanu rzeczy, *Austria* nie mogła innę przyjąć, tylko wskazując kierunek i pośredniczą postać; chociaż tak wielka jest liczba tych, którzy, mało świadomi ogółu rzeczy, żądali ze strony *Austrii* stanowiących przedsięwzięć i

postępowania pełnego energii. Pomimo tak trudnego położenia w rzeczy ogólnej, wiele można dobrego powiedzieć o zasługach wielu ministrów: które nie będą tajnymi, jeżeli kiedy akta tych układów jawnymi się staną. Między innymi, usiłowania i prace *Ministra hannowerskiego*, w tém wszystkim, co się tycze przyszłych stosunków i pomysłności *Niemiec*, szczególniey są szacowane. W postępowaniu też zjednoczonych *Xiążąt* i miast wolnych, bardzo się piękny duch patriotyzmu okazał. Lecz zaiste, aby powszechnie pożądanym nastąpił skutek, powszechna też zgoda jest potrzebną — W nowo podanej nocie *Ministrowi hannowerskiemu* ze strony zjednoczonych *Xiążąt* i miast wolnych, to, jako rzecz szczególnieysza jest powiedziano: iż przywrócenie godności *Cesarskiej*, jako jest jedynym środkiem, który *Niemcy* utrzymać i trwały im być nadadzić może; tak też w okolicznościach terażniejszych może być uskutecznione, i wiadomemu artykulowi pokoju paryzkiego, dobrze zrozumianemu, zgoła się nie sprzeciwia.

Odnowiła się pogłoska, iż kongres, co do wewnętrznych stosunków *Niemiec*, do *Frankfortu* będzie przeniesiony; albo raczy: zaraz po zakończeniu kongresu *Wiedeńskiego*, nastąpi nowy zjazd w tym celu, do pomienionego miasta.

Z okoliczności *Prussom* przyrzeczonych, a teraz przez nie żądanych 10,000,000, nastąpiły rozmaite spory, o rzeczywistey ludności różnych krajów, które *Prussy* od roku 1806 posiadały, albo które teraz nabyć mają. Wyznaczoną została *Kommissya* dla sprawdzenia rzeczywistey liczby dusz w tych prowincjach, które *Prussom* niebędą powrócone, albo które na ich miejscu w wynagrodzeniu dostać się im mają. *Kommissya* ta zgromadza się u *Lorda Clancarty*, *Posła angielskiego* przy dworze *Rossyjskim*; ze strony *Pruskiej* mianowani są *Kommissarze*, *Radzcy Stanu Hoffmann* i *Jordans*.

Jenerał Lecchi i inni *Jenerałowie Włoscy*, którzy w jednym czasie z nim w *Medyolanie* uwięzieni zostali, są obwinieni o zdradliwe związki i buntownicze zamiary przeciwko *Rządowi naszemu*, które, szczęściem, w początkach zaraz przytłumić się udało.

Taż gazeta umieściła z *Wiednia* list pod d. 30 grudnia: „N. Król *Duński*, przez wzgląd na znamienite w dyplomacyi zasługi *P. Genz*, *Radcy nadwornego* i *Kawalera*, mianował go *Kawalerem orderu Dannebrog*, i raczył mu przesłać ozdobę krzyża *kommandorskiego* tegoż starodawnego orderu.

Powiadają, iż *Cesarski Feldmarszałek*, *Baron von Koller*, pojedzie na wyspę *Elbę*, z propozycjami do *Napoléona*, aby go nakłonić do przeniesienia rezydencyi swojej na inne miejsce. Podług najnowszych wiadomości z wyspy *Elby*, terażniejszy jej władca doznaie wielkiego niedostatku pieniędzy. Ma być zamierzone przeniesienie jego pobytu do *Szkocyi*, gdzie regularnie pensją swoją pobierać będzie.

Dnia wczorayszego dawano wielki piknik, w *Auergarten*, któremu przewodniczył *Kawaler Sir Sidney Smith*. Sami tylko *Kawalerowie orderów* zaproszeni byli; a dobroczynnym zamiarem tego sławnego zgromadzenia *Kawalerów*, była wielka składka dla chrześcian, zostających w niewoli w *Algierze* i *Tunecie*, jakoteż, naradzenie się względem sposobów, zabezpieczenia na przyszłość narodów chrześciańskich od napadów i ciemiężenia niewiernych.

Związki i zamiary nieukontentowanych w *Medyolanie*, które przez uwięzienie *Jenerała Lecchi* i dwóch innych, w związku będących *Jenerałów*, stały się jawnymi, były dla *Włoch*, owszem dla całej *Europy*, bardzo niebezpieczne i daleko sięgające. Powiadają, iż ośm osób, które *hersztami* tego spisku były, na śmierć skazano.

Dla urzędzenia żeglugi na *Renie*, mianowaną została udzielna *Kommissya*, w której *Hollandya* nie małe ma znaczenie.

Względem interessów *Saskich*, między *Mini-*

strami czterech Wysokich Sprzymierzonych mocarstw, stanowiące teraz odbywają się narady. Należą do nich Lord *Castlereagh*, Xiążę *Metternich*, Hrabia *Razumowski*, i Xiążę *Hardenberg*, oprócz którego wchodzi do tego jeszcze Baron *Humboldt*. Publiczność więc codziennie ostatecznego oczekuje postanowienia o losie *Saxonii*. Chociaż od niejakiego czasu bardzo o wojnie mówiono, jednakże ci, którzy z większą uwagą i trafnością rzeczy uważają, tego są mniemania, iż do tąd ostateczności zgola nie przyjdzie.

Projekt Konstytucyi dla *Polski*, jaką Cesarz *Rossyjski* krajowi temu dać umyślił, ma być już wygotowany.

Gazeta Ryska, *Zuschauer*, z *Wiednia* pod d. 24 grudnia donosi: „Regimenta niemieckie, które się we *Włoszech* znajdują, otrzymały były rozkaz powracać do *Niemiec*; dalsze nawet wydano rozkazy, iżby, za przybyciem do przeznaczonych im kwater, kompletowane były. Teraz przeciwnie rozkazano, iżby znajdujące się w *Lombardyi* regimenta na miejscu zostały; a część tych wojsk, które już przez *Illiryę*, do oyczystych powracały krajów, nazad do *Włoch* zwrócono.

Gazeta Berlińska, z *Wiednia*, pod d. 4 stycznia donosi: „W niedzielę, to jest d. 1 t. m. był u dworu wieczorem w sali obrzędowej bal wielki. Wszyscy znajdujący się na nim Panowie, byli w wielkich galowych strojach. — Wiadomość o zawartym w *Gandawie* traktacie pokoju i przyjaźni między pełnomocnikami angielskimi i amerykańskimi, przysła tu d. 1 t. m. — Wyszedł tu na rok 1815 kalendarz C. Austriackiego dworu. Wiadomość o familiach panujących sam tylko dom Austriacki obemyła.

F R A N C Y A.

Gazeta Ryska *Zuschauer* donosi z *Francyi*: „Dnia 26 grudnia po żywych rozprawach w Izbie Deputowanych, przyjęto zmniejszenie Członków trybunału kassacyjnego do 45, i zgodzono się, aby w nim Kanclerz prezydował. — W imieniu wszystkich korpusów wolnych, w nader mocnych wyrazach podano do Izby Deputowanych prośbę, o wypłacenie połowy żołdu. A że ją znaleziono obraźliwą, oświadczyły korpusy, że jest zmyśloną.”

Gazeta *Korrespondenta Hamburskiego*, pod 30 grudnia z *Paryża* donosi: „W dzień nowego roku w pałacu *Tuileryjskim* będzie dany wielki obiad. — Ponieważ lista osób, które się poświęciły były bronie życia *Ludwika XVI*, przed śmiercią *P. Durasoi*, u którego ona złożona była, spalona została: mówią więc, iż trudnią się teraz sporządzeniem nowej, o partey na świadectwach mieszkańców każdego miasta. Sama Xiężna *Angouleme* listę tę Królowi złoży. — *P. Hugues* z *Baltymory*, Sekretarz poselstwa Amerykańskiego w *Gandawie*, wiozący traktat pokoju z *Anglią* do *Ameryki*, przejeżdżał tedy do *Bordeaux*.

Gazeta Berlińska, pod 30 grudnia z *Paryża* donosi: „Xiążę *Angouleme* 27go wyjechał do *Evreux*, dla oddania tam w imieniu Królewskim chorągwi regimentowi kirysyerów, który nosi imię tego Xięcia. Oddając chorągwie przemówił do regimentu temi słowy: „Oficerowie, podoficerowie, kirysyerowie! widzicie chorągwie, które Król waleczności waszey powierza. Przysięgnijcie głośno i uroczyście, iż wszędzie za niemi pójdziecie drogą honoru i sławy. „Słowa te, żołnierzy i widzów nowym ożywiły duchem; daly się słyszeć powtarzane wołania: „niech żyje Król, niech żyje Xiążę *Angouleme* — Król, zamek w *Pau*, gdzie się *Henryk IV* rodził, mianował domem Królewskim. — Na końcu tego roku trudnią się w *Paryżu* szczególniej urządzeniem dworów Xiążąt krwi Królewskiej. — Przed dwoma dniami wszystkie straż i patrole gwardyi narodowej otrzymały rozkaz: o pewnej godzinie w nocy, na ulicach *Paryża*, wszystkich tych fiaków, którzy się im podeyrzanymi wydadzą, zatrzymać, ściśle wy badać i o wszystkiem dać raport. — Wszystkie rzeczy *Kardynała Fesch*, które się już w części na

komorach znajdowały, nagle zatrzymane i przez policyą zapieczętowane zostały. — D. 21 t. m. zebrałi się do restauratora *Very*, na wielką ucztę żołnierską, wszyscy oficerowie gwardyi królewskiej, którzy roku 1792 służyli. — D. 1 stycznia będzie wielki koncert w *Tuileryach*.

Taż gazeta pod d. 31 grudnia donosi: „Wczoraj Król w sali tronowej przyjmował oficerów gwardyi narodowej. *Monsieur* prezentował ich Królowi. Hrabia *Dessoles* miał mowę. Król odpowiedział: „Milo mi jest przyjmować uczucia gwardyi narodowej *Paryzkiej*. Przyspieszyłem ten dzień, w którym zwykłem odbierać powinszowania: bo dla mnie samego jest miley, wyrazić wcześniej własne moje uczucia dla gwardyi narodowej. Umiem szczególnie szacować gorliwość i poświęcenie się Głównego Sztabu. „Potem Król do każdego w szczególności naczelnika legii, obowiązującemi przemówił słowy. Tak np. do Naczelnika 10tej legii: „Twoja legia jest moją sąsiadką; oświadczyć jej uczucia moje, iż pragnę znowu ją oglądać. Chociaż się ona z obywateli składa, jednak tak jest piękną, iż, gdy ją widzę przed sobą uzbroioną, chcę do niej słowami *Juliusza Cezara* przemówić: „Patrzcie, oto jest moja dziesiąta legia. „Do Naczelnika 2ey, rzekł Król: „Nie zapomnę, że wielu z was należy do oddziału *de la Butte de Moulins* i *des Filles de S. Thomas*, (które w pewnym powstaniu miasto *Paryż* ratowały). — *Monsieur* między innemi do gwardyi narodowej powiedział: „Godną jest pochwały wasza gorliwość. Ile wy nas strzeżecie, tyleż strzeżecie samych siebie; wzajemnie przyjmujemy na siebie, wypłacać się wam z długu wdzięczności.”

Minister Królewski, Xiążę *Montesquiou*, Baron *Louis* i Baron *Dandré* wnieśli wczoraj do Izby Deputowanych odezwe Królewską, posiedzenia ich do d. 1 marca 1815 odraczającą. Prezydent potem przeczytał formę w 4 art. Królewskiego przepisu: „Izba rozchodzi się, iak tylko odezwa Królewska zamknięcie posiedzeń, odroczenie, albo rozwiązanie Izby nakaze.” Natychmiast powstali wszyscy Deputowani i Izba się rozeszła. Przed Królewskimi Ministrów przybyciem, Prezydent *P. Lainé* miał mowę do Deputowanych, w której przygotował ich do tej okoliczności. Mowę tę postanowiono wydrukować i rozdać.

Utrzymuje się ciągle pogłoska, iż mają być wystawione trzy wojska *Francuzkie*: pierwsze w *Lille*, pod dowództwem Marszałka *Mortier*; drugie około *Metz*, pod sprawą Marszałka *Oudinot*; a trzecie w okolicach *Strasburga*, pod wodzą Marszałka *Suchet*.

Jenerał *Excelman*, za ważne uchybienie wojskowe, powinienby był istotnie być stawiony przed Sąd wojenny, jednakże Król, przez wzgląd na jego zasługi, zalecił Ministrowi wojny, aby go ustnie napomniął, do ostróżniejszego odtąd postępowania. Nowy Minister wojny, Xiążę *Dalmacyi*, zapowiedział w imieniu Króla dnia 10 b. m. wspomnianemu Jenerałowi, iż będzie pobierał odtąd połowę żołdu, i że ma powrócić do miejsca, w którym się rodził, to jest do *Baru* nad *Orną*. Jenerał *Excelman* oświadczył na to, iż małżonka jego spodziewa się położu, i że od lat 20tu przemieszkiwa już w *Paryżu*. Nie chciał on być posłusznym ponawianym rozkazom i zagroził, iż strzelać będzie do żołnierzy, którzyby go w jego domu aresztować mieli; uszedł nakoniec, poruczywszy rodzinę swojej opiece Izby. Zandarmowie, którzy go strzedz mieli, w dniu 20 odbyli rewizyą w domu jego, która we dwie godziny później ponowioną została przez Jenerała Adjutanta *Labord*: co było powodem Jenerałowej *Excelmanowej* do podania skargi. Po kilku, dosyć żwawych sporach, Izba Deputowanych względem sprawy Jenerała *Excelmana*, który ma być teraz stawiony przed sąd wojenny, przeszła do porządku dziennego, i żonie jego kazała się udać z prośbą swoją do Rządu. Izba *Parów* nie miała żadnego względu na przełożenie

tylkoć wspomnianego Jenerała. *Monitor* tak mówi w tej mierze. „Jenerał *Excelman* został aresztowany: gdyż nie słuchał rozkazu Ministra wojny, ażeby, otrzymawszy połowę żołdu, udał się do *Baru* nad *Orną*. Minister uważa go za nieposłusznego żołnierza, lecz Jenerał odwołuje się do prawa, służącego każdemu obywatelowi Francuzkiemu.

W Ł O C H Y.

Gazeta Ryska, *Zuschauer*, pod 24 grudnia ze *Włoch* donosi: „Gazeta Szafhauzeńska-uwadania, iż policja Medyolańska odkryła bardzo wielki i poróżnych miejscach daleko rozszerzony spisek; a to dostrzeższy wprzód niejakieś poruszenia między wyższymi klassami. Trzech Jenerałów aresztowano. Rzeczywistego celu tego spisku ieszcze nie odkryto (ostatnie gazety Medyolańskie nic nie wspominają o tém.) — Gazeta Parmeńska pod d. 16 grudnia, na nowo zaprzecza pogłoskom, o mających nastąpić odmianach w przeznaczeniu tego Xięstwa.”

Gazeta, *Oesterreichischer Beobachter*, donosi ze *Włoch*: Do *Bononii* przybył niedawno z *Rossyi* pierwszy oddział jeńców włoskich, który 6 miesięcy był w drodze: dalsze oddziały wkrótce są spodziewane. — Do regimentu huzarów Xiążęcia Regenta angielskiego przyszedł z *Węgier* oddział rekrutów i 250 koni remontowych. — Lord *Bentink* od niejakiego się czasu z familią swią w *Florecyi* znajduje. — ½ przyczytu wiadomego powstania na wyspie *Korfu*, wielu mieszkańców tamecznych pociągniono przed Komisją wojskową.”

Gazeta *Lwowska* umieściła ze *Włoch*, co następuje: *Monitor Neapolitański* narzeka, iż Rząd *Sycylijski* używa wszelkich środków, dla ukrycia przed poddanymi *Neapolitańskimi*, bawiącymi w *Sycylii*, dobroczynnego sposobu myślenia naszego Monarchy. — Jeden podróżny niemiecki, pisał dnia 6 grudnia następujący list z *Neapolu*: „Po przykrey podróży, przyjechałem tu szczęśliwie z *Florecyi*. Mogę to sobie za największe szczęście poczytać, że mię nie odarto i nie zabito. Rozboje bowiem i zabójstwa są teraz rzeczą codzienną w krajach papieżkich, a niebezpieczeństwo na gościńcach doszło tam do najwyższego stopnia. Dla rozbójników powróciły złote czasy w owych okolicach. — W *Rzymie* zostawiłem 24rech podróżnych, którzy wolli się wrócić, aniżeli odważyć iechać gościńcem, do *Neapolu* wiodącym. W królestwie *Neapolitańskim*, gdzie Rząd ma energią, panuje porządek: umię tu trzymać w karbach motłoch, skłonny tak, jak i gdzieindziej, do rabunku i mordów. Załoga w *Neapolu* składa się blisko z 25,000 ludzi, i jest bardzo piękna. Przeszłego tygodnia przypatrywałem się wielkim obrótom z ogniem, które się pod dowództwem samego Króla odbyły. — *Wezuwiusz* jest teraz spokojny, lecz za to mieliśmy przeszłego tygodnia dwókrótne, dosyć mocne trzęsienie ziemi.

Taż gazeta donosi: z *Rzymu* pod d. 3 grudnia: Papież, przed kilką dniami we *4ry* poiaźdy, przejeżdżał się po ulicach części miasta, zwanej *Transterverino*, i kazał dawać po talarze rzymskim każdemu ubogiemu, którego spotkał. Wysiadł do kościoła *S. Piotra in Monterio*, gdzie się modlił. Powrócił do pałacu wśród okrzyków *e viva il Santo Padre!*

Z powodu powrotu do zdrowia Królowey *Hiszpańskiej*, był u nię festyn familiyny, na który zaproszono Kardynałów, i znakomitych Xiążąt *Rzymskich*. Król *Karól IV* grał koncert na skrzypcach, a Xiążę *Canino* (*Lucyan Bonaparté*) czytał 5tą pieśń *Cirneidy*, i odbierał oklaski za myśli, tyżące się łagodnego rządu *Karola IV*, gdy *Lucyan* był posłem u Dworu tego Monarchy. Xiężna *Alcuja*, córka Xięcia *Pokoinu*, a siostrzenica Króla, była gospodynią tego festynu. — Pobyt tylu znakomitych osób w naszym mieście, jest teraz wielkim zasiękiem dla klasy biednych ludzi.

Gazeta *Berlińska*, ze *Włoch*, pod 26 grudnia donosi: „Monsignor *Athama*, Biskup *Xenille* wysiadł w *Gaeta*; w *Rzymie* zaś, są dla niego przygotowane pokoje w pałacu *Farnese*. Jest to poseł *K. J. Katolickiego*, *Ferdynanda VII.* do *Oycas*, u którego ma przekładać następujące rzeczy. 1) Spory między różnemi zakonami w *Hiszpanii*, z których jedne nie trzymają się dawnych reguł, drugie zaś ścisłą reformę wprowadzićby chciały; 2) rzecz względem *Jezuitorów*, których wprowadzeniu mocno się w *Hiszpanii* opieraia; 3) staranie o kapelusze kardynałskie dla trzech Biskupów, którzy, w czasie niewoli Króla, za wierność i wiarę wiele ucierpieli.”

Korrespondent hamburski donosi z *Liworny*, pod dniem 10 grudnia: „Związki z wyspą *Elbą* niezmiernie ścięsiłone zostały. Jednakże Biskup *Lorea* i Xiążę *Palos* przybyli tam od Króla *Ferdynanda VII.*, dla żądania od *Napoléona*, wydania *Xcia Pokoinu*, jeżeliby się na tę wyspę schronił. *Napoléon* odpowiedział: iż ani tego ministra wydawać nie chce, ani przez pozwolenie jemu pobytu na wyspie, narazić się dworowi *hiszpańskiemu*. Nie pozwoli więc mu przenosić się na *Elbę*. Równaż odpowiedź miały dać dwory *Toskański* i *Neapolitański* w teyże rzeczy. A tak nie wiadomo: dokąd się uda ten Xiążę.

NIDERLANDY ZJEDNOCZONE.

Korrespondent Hamburski umieścił z *Bruxelli* pod 31 grudnia: „Pełnomocnicy angielscy wyiechali już z *Gandawy*, amerykańscy zaraz za nimi wyiechali. — Angielski pakiebot z *Ostendy* do *Grawesand* płynący z 17 pasażerami i całą osadą zatonął. — D. 28 p. m. Xiążę panujący *Niderlandów* z *Bruxelli* do *Hagi* przybył.

Gandawa drugi już raz stała się miejscem kongressu. 5 listopada 1878 roku był tu zawarty znajomy pokój *gandawski*, między deputowanymi naszych stanów, a Xiążęciem *Wilhelmem I.* z domu *Oranskiego* — *P. Todd* jeden z sekretarzy amerykańskich i zięć *P. Madissona*, w wigilią *Bożego Narodzenia* zaprosił do siebie na *Eggnog*, (napój amerykański, który w dniu tym pić jest zwyczajem u *Amerykanów*) Długo nie roznoszono tego napoju: wręście, gdy przyniesiono, wszedł *P. Todd* i temi przemówił słowa: „Mości Panowie! z ukontentowaniem im donoszę, że właśnie w tey chwili, podpisany został pokój między *Anglią* i *Ameryką*.” W tém nadeszli amerykańscy pełnomocnicy, i nastąpiła powszechna radość.

D A N I A.

Gazeta Korrespondenta hamburskiego umieściła następujący list z *Kopenhagi* pod 13 stycznia: „Król *Jmć* d. 7 p. m., Xiążęcia *Metternicha* mianował Kawalerem orderu *Slonia*. — Porucznik *Groth* z 67 żołnierzy morskich na fregacie *Perlen* tu przybył. — Tu teysza Kommissyá starożytności, *Professora Gieseke* w *Dublinie*, Kawalera orderu *Danebroga* i *P. Mackenzie*. Prezydenta towarzystwa starożytności w *Szkocyi*, wybrała na swoich Korrespondentów.”

P R U S S Y

Berlin d. 31 grudnia.

Przeszley nocy umarła tu, dawniéy wielka mistrzyni Dworu, Hrabini *Voss*, z domu *von Pannewitz*.

Minister Skarbu Hrabia *Bülów*, do *Wiednia* wezwany został. — Tayny Radzca Stanu, Gubernator Cywilny krajów między *Elbą* i *Wezerą*, tu przybył, dla urządzenia spólnie z wyższymi władzami interesów skarbowych w tamteyszych krajach. — Jenerał *Feldmarszałek* Xiążę *Blücher von Wahlstad* do *Gross-Zieten* wyiechał. — Przybyli tu Xiążę *Radziwiłł*; *Rosyjski* Jenerał-Major *von Staden* z *Warszawy*; batalion strzelców gwardyi *Neufszatelskiej*, pod dowództwem Majora *Meuron*, 18 oficerów, 44 podoficerów, muzyka &c. i 315 strzelców z *Poczdamu*. (z *Gaz. Berlin.*)

N I E M C Y

Gazeta Korrespondenta Hamburskiego umieściła od brzegów Dunaju pod d. 28 grudnia, list następujący: „Król Jmć Wirtemberski przed swoim wyjazdem z *Wiednia*, prawdziwie monarchiczne rozdał podarki, które szacują na 40,000 cz. zł.: 1000 cz. zł. dał dla kuchni Cesarskiej, tyleż dla stajni i t. d. — Miało już nastąpić pozwolenie kościoła greckiego na zaślubienie pewny W. Xiężniczki północny, z pewnym Xiążęciem następcą tronu w Niemczech. — Nie dawno przyszło 100 koni multauńskich do *Monachium* dla jazdy Bawarskiej.

Z teyże gazety, list z *Monachium* pod 29 grudnia: „Na skutek nie dawno odebranego z *Wiednia* rozkazu, Jenerał-Major artylleryi von *Colonge* wyjedzie ztąd do górnego Palatynatu, iak mówią, dla ustanowienia nowych granic, spólnie z Kommissarzem francuzkim *Guillemineau*. Palatynat górnego *Renu*, ciągle jest woyskami naszymi zajęty. W *Zweibrück* na załodze jest nasz regiment lekkiej jazdy, noszący imię Cesarza Austryackiego. — Dla utrzymania woyska naszego na stopie wojenney, nakazany został nowy podatek.

Taż gazeta umieściła list z *Monachium* pod d. 28 grudnia: „Urlopowaniz naszego woyska, do regimentow powołani zostali. Co iednakże nie z inney ma pochodzić pobudki, iak tylko, iżby wysłużeni, którzy na końcu terażniejszego roku ze służby wyysdź mają, przez powrót urlopowanych, zastąpieni bydź mogli. — Dotąd najlepszą ieszcze mają nadzieię o wypadkach Kongressu. Jednakże woysko nasze równie, iak i innych mocarstw, ntrzymuje się na stopie wojenney. — Z pewnością już teraz wiemy, że Dwór nasz w tym roku z *Wiednia* nie powróci; mówią owszem, iż ieszcze przez cały miesiąc styczeń tam zabawi.

Donoszą z *Frankfortu* pod 31 grudnia: „Pisma publiczne namieniają, iż dla wszystkich krajów zjednoczonych *Niemiec*, będzie ustanowiony order, którego Członkowie nazywać się będą *Kawalerami Mądrości*: order zaś samym tylko zasłużonym mężom tego narodu udzielany będzie.

Tenże Korrespondent Hamburski, pisze od brzegów *Menu* pod d. 1 stycznia: „Mówią o mającem nastąpić zaślubieniu, pewny Xiężniczki panującego domu na północy. — Hrabia *Gottorp* d. 16 grudnia do *Bazyli* przybył.

Taż gazeta donosi ze *Stuttgardu* d. 27 grudnia: „K. Jmć Duński, na okazanie szczególniejszey przyjaźni swojej dla Króla Jmci Wirtemberskiego, przesłał mu ozdobę orderu *Słonia*.

Hamburg dnia 5 stycznia.

Dziś rano przejeżdżał tędy Kamerjunker von *Stemann*, iako goniec Króla Duńskiego, z *Kopenhagi* do *Wiednia*.

Kassel dnia 1 stycznia.

W pałacu, w którym teraz mieszka familia Elektorska, d. 27 grudnia, o godzinie 10 wieczorem, nowy pożar zniszczył wszystkie meble w pokojach pod galeryą obrazów.

H I S Z P A N I A

Gazeta *Francuzka* donosi z *Vittoria* pod d. 11 grudnia: „Nadworna gazeta nasza madrycka, nadzwyczajnie jest sucha. Niektóre rozporządzenia względem administracyi woyskowej, a szczególniey względem naszymy milicyi, którą na nowo organizować mają; mowy winszujące, które przed dwoma lub trzema miesiącami miane były, a które tylko na żądanie i dla ukontentowania mówców i ich towarzyszków są umieszczone; dary patryotyczne, które gorliwość różnych osób na potrzeby Stanu u podnóżka tronu złożyły, i wielka liczba nominacyi duchownych na różne prebendy; oto są rzeczy, które napełniają nasze gazety. — W zupełney żyjemy niewiadomości, co się dzieje w obcych krajach. Nie mamy żadnego ieszcze

Posła u znakomitszych dworów europejskich; z *Francuzą* zaś zupełnie prawie związki nasze są zerwane: gdyż Hrabia *Perelada* wszystko się ieszcze gotuje do wyjazdu. — Wewnątrz kraju różne pogłoski zajmują ciekawość publiczności. Związki iednak w kraju tak są zatrudnione, iż w jednym czasie przeciwne sobie biegną wiadomości, a początku ich, czyli rzetelności sprawdzić nie można. To tylko pewna, że w wielu mieyscach ciągle trwają uwięzienia. — Tym czasem w prowincyach żyją spokojnie: Francuzi i Hiszpani, którzy w dekretach 4 i 50 maja są umieszczeni powracają i najmniejszego nie doznają przesładowania. W *Galicji* daleko większa, iak dawniey, panuje spokojność. — Cztery lub pięć osób, które w *Madrycie* znaczącemi się wydawały, dosyć teraz ukryte żyją: intolerancya ich nie znajduje stronników. Z uzaleniem słyszymy powtarzane imiona wielu znakomitych mężów, którzy, dla okoliczności, daleko od oyczyny pobyt sobie obrali, a których powaga w narodzie, w terażniejszych okolicznościach, zbawienne mogłaby dlań zapewnić usługi. — Król Jegomość uprzedza wszystkich poddanych swoich; szczęśliwymi ich uczynić, jest jego żądaniem. Zrządzeniem Opatrzności wrócony wiernemu ludowi swemu, chce Król prawdę tylko wiedzieć, aby uczuciom serca swojego zadosyć mógł uczynić; lecz, niestety, duch partyi i widoki prywatne tron otoczyły, i obłąkały wszystkie wydziały administracyi. *P. Cevalos* miał już także odprawę dostać i utracić część nabytey więzi.

Gazeta Paryzka *Journal des Debats*, donosi z *Madrytu* pod 13 grudnia. „Wiadomość, która, na nieszczęście, wielką znajduje pewność, przyczyniła tu wiele zasmucenia. Patryoci i insurgenci królestwa *Mexykańskiego*, połączywszy się z sobą, za spólnę porozumieniem, ogłosili polityczną niepodległość północny części posiadłości naszych w *Ameryce*.

Gasette de France, pod d. 13 grudnia donosi z *Madrytu*: „Dnia 9 t. m. z okoliczności urodzin matki królewskiej, była gala u dworu. — Gazeta nasza nowe zawiera powinszowania Królowi Jmci. — Król, Brygadyera *Don Juan Martin, Empecinado* zwanego, mianował Marszałkiem obozowym. — Próżnośćmy oczekiwali urzędowey wiadomości, o przybyciu floty z pieniędzmi, o której nie dawno mówiono; dobra ta nowina nie sprawdziła się. — Wyyscie pod żagle obu wypraw naszych, do niezamierzonego odłożono czasu. — Ukazały się w druku nowe wyroki Kommissyi, przeciwko stronnikom Korteżów; całą tę ogromną sprawę na różne podzielono kategorye, i ciągle częściami uwiadamiata będzie publiczność o losie osób, do niej zawikłanych. Dotąd nie przyszła kolej na osoby znakomitsze. — W stolicy rozmaite biegną wieści, które na samym tylko duchu sprawiedliwości, osobisty charakter Króla malującym, zdają się zasadzać. Podług tych wieści, ma nastąpić powszechne, wszystkim stronom požądane, wspaniałe zapomnienie przeszłych nieprawości i wszelkich opinii. Mówią, iż Rada *Kastylijska*, na szczególne żądanie *J. K. Mości*, i wbrew przeciwko niektórym Ministrom terażniejszym, środek ten podała. Ci, którzy tym politycznym prociwom wiarę dają, przypominają razem ową powieść, która przed niejakim czasem w podobneyże była się rozszerzyła rzeczy, a o której powiadano, iż z *Wiednia* początek była wzięta, to jest: że *P. Labrador*, Poseł nasz na kongres, za nayspoważniejszym wdaniem się, starał się o to, aby w naszych domowych poróżnieniach inne przyjęto systemma. — Tymczasem ustawicznie sekwestrują dobra nieobecnych w kraju obywateli; pieniądze z ich przedaży składają się w skarbie państwa; dobra zaś, które z natury majoratów niepodlegają aliesacyi, oddają się prawnym następcom. — *Monitor* i wszystkie gazety paryzkie pod 27 grudnia umieściły: „Rząd w *Lima* wszystkim władcom hiszpańskim posłuszeństwo wypowiedział. Wice Król złożony został. Całe *Peru* powstało. Kray

ten przyjął systema rządu od *Buenos Ayros*. Wszystkie te odmiany, bez rozlewu krwi uskutecznił.”

Gazeta *Korrespondenta hamburskiego*, z *Madrytu*, pod 16 grudnia, umieściła list następujący: „Król ustanowił nowy order, tym dawać się mający, którzy dla miłości Króla, przez Xcia Fokoiu wolności pozabawieni byli. Krzyż tego orderu na jednej stronie będzie miał napis: *Dla Króla*: na drugiej wyrazi: *Nadgroda nieuimności*.”

2. Excerpt Oświadczenia z Protokołu Potocznego Sądu Głównego Litewsko Wileńskiego zgo Departamentu w dacie niżej wyrażoney zapisanego, pod pieczęcią tegoż Sądu Stronia wydany.

Roku tysiąc osiemset piętnastego, Januarii czwartego dnia, na Sądzie Głównym Litewsko - Wileńskim zgo Departamentu, stawiając obecnie Adwokat tegoż Sądu Mukrzecki, Oświadczenie poniżej wyrażone zaniesi, i one do wpisania w Protokół podał — Jakowe tak się wyraża: Niżej podpisany miał honor już donieść przez awizacyą swoją w Gazecie Kuryera Litewskiego trzykrotnie zamieszczoną, o poruczonym sobie od opieki małoletniej Xiężniczki Stefani Radziwiłówny pełnomocnictwem do zajęcia i urzędzenia Dóbr z głowy zesłego Xgoja Dominika Radziwiłły Ordynata Nieświeskiego i Olyckiego spadłych, a przez Naywyższy Imienny Ukaz w Rząd teyże opiece oddanych, i razem wezwać wszystkich do masy Radziwiłowskiej pretensorów, wierzycieli i wszelkiego rodzaju Possessorów, do złożenia dowodów swoich niżej podpiśnemi, w Kopiach autoryzowanych przy Autentykach, które po zgodzeniu z Kopią powroconemi natychmiast zostaną, a to dla rychlejšzego poznania stanu Dóbr i ułożenia z każdym Possessorem zaległych od lat kilku obrachunków i tym podobnych działań, dających do przywiedzenia całej masy w dokładne objaśnienie, nieporządek wjakim się znajduje archiwum nieświeskie, zostawione po skutkach wojennych, jak Rząd Gubernijski Miński znać daje, bez Rejestru zruconego w piędziesiąt czterech Kufkach i dwóch pakach, bez symetrii, jak znacznego wymaga czasu do jego ułożenia i poznania, tak dotąd jeszcze przez niżej podpisanego nie tylko przyjęte ale nawet widziane nie zostało, z pobudek, które mu własna ostrożność i los wielu familii od oney zawisnąć mogący doradzać, a zjad gdy rzeczony archiwum nie przedko spodziewać się można materyałów, mogących posłużyć do koniecznego interessów objaśnienia, gdy wszystkie Dobra Possesjami szczególnie średownemi inwadyowane okazują znacznie w opłacie wykazanych przyjętych dochodów zaległości i w miarę ogólny onych szczerpią nader ilość do Kass Monarszych na opłatę należnego Skarbowi długi od Roku tysiąc osiemset dwunastego do Roku terażniejszego wpływające, gdy wzajemnie pretensye WW. Possessorów ad fundum regulować się mogące, a w wielu miejscach przez warunki umów do dzierżawy przywiązane, podobnież ziaśnienia i obliczenia wczesnego potrzebują, a czasy Kontraktowe nader się zbliżają, aby przeto nikt do wymowienia się niewiadomością pozoru nawet nie miał; a tą koleją aby przy expiracyach Possesjów w następnym tysiąc osiemset piętnastym Roku przypadających, nikomu służyć nie mogła wymówka, iż z nim do obrachunku nie przystąpiono, niżej podpisany przez tę powtórny awizacyą zawiadamia każdego do kogo to należeć może, że Biuro jego na nowo w Miesiecu Mińsku od dnia 1. Februarii następującego tysiąc osiemset piętnastego Roku otwarte i gotowe będzie do przyjmowania wszelkich dowodów ze strony WW. Possessorów i pretensorów przynoszących się, a oprócz tego użyci przez niżej podpisanego z szczegolniey poruczoną ku temu władzą Plenipotency — Mianowicie w Mińskiej Gubernii. W. Ludwik Chodźko Sędzia normalny Pttu Zawileyskiego i Michał Szyszko b. Assessor pttu Zawileyskiego; w Litewsko - Wileńskiey, W. Teodor Baczyński b. Posałek Powiatu Borysowskiy w Litewsko - Grodzieńskiey W. Roman Iwanowki Adwokat Sądu Głównego Mińskiego, w obwodzie Białostockim, i Xstwie Warszawskiem. W Jan Norwid b. Prezydent Ziemi Borysowski, w Gubernii Białoru - ko Witebskiey, W. Maciej Bahoża Pisarz Ziemi Pttu Surazskiego, w Guberniach Wołyńskiey Podolskiey, i Kiołkowiey W. Jozef Romult b. Pisarz Ziemi Mozyrskiej nstają władzę przyznawania wszelkich na miejscu dowodów i uktadania Rachunków z Possessorami, które po spolicie bez miejscowego sprawdzenia obeysć się i przyjętemi bydź niemoga; takim sposobem ułatwiona każdemu droga okazania i udowodnienia wszystkiego tego, co do masy Radziwiłowskiej mieć może, przysiężnie materyały do konkluzji rachunków na następnym Kontraktach, a razem będąc zaspakajającym środkiem do ułatwienia każdemu do onych drogi, nie zostawiając nikomu pretextu zwlekania onych na czas dalszy i mitrążenia późniey terminow expiracyjnych, pod wymówką niezalutwionych rozrachunków. Wymówka niewiadomości o takowych działaniach i obciąża pod Rząd opieki dóbr Xiężniczce Stefani Radziwiłównie przynależnych exkuzować dopiero nikogo nie może, gdyż Rząd Gubernijski Miński przez posłane do Sądów Powiatowych i niższych Ukazy, każdemu urzędownie o tem oznajmił i nawet Policjom dawać potrzebne pomoce zalecił — Troskliwość ja-

ką Opiekunowie Xiężniczki małoletniej o los Pupilli swojej zachowują, usiłowac odpowiedzenia ze strony moiej niżej podpisanego tey usności iaką ciż możowie dostoyne we mnie złożyli, nareszcie konieczna w tak ważnych dziełach iasność i dokładność działania i w ostatku własny JO, JW. i WW. Possessorów, Wierzycieli i Pretensorów wszelkiego tytnu Interes pobudze mnie do otwartego oświadczenia się, iż jeżeli i niniejsza awizacya, iaką do Gazety Kuryera Litewskiego podaę i w Aktach Gubernialnych i niektórych Powiatowych umieszczam, nieskloni interessowanych własnymi widokami, szkodę wyraźną massie przynoszącemi, do przystąpienia ku temu w porządek sprawiedliwosci i ogólney wszystkich interess po nich wymaga, niżej podpisany przymuszony jest zapowiedzieć, że wymówka nie zalutwionych rachunków przyjętą nie zostanie wczasie expiracyjny się Possesji za żaden dowód i pobudkę dalszego przy oney utrzymaniu się i że w takowym zdarzeniu każdy przypisze sobie te szkody iakie z uporą jego mylnych rachunków wypłyną — U tego oświadczenia podpis następnny: z mocy Generalney Plenipotencyi, Jan Chodźko Prezydent Sądu Gł: G. M.

Ferdinand Wołodko Regent.

1. Roku 1815 Stycznia 8 Niżej podpisany umocowany urzędownie od JOO. XXzgt Jchmość Romualda i Karoliny z Borzymowskich Giedroyców Generalstwa woysk Polskich, obwieszcza wszystkim do kogo sięgać się może, jak następuje: Zbieg okoliczności Roku 1812 wszystkim panieytnych, narażając obywateli guberni Litewsko Wileńskiey na rozmaite wypadki, nie wyjączył od nich i oświadczaających się XX Giedroyców. Kiedy bowiem Xzgt Jmsć General dostał się w niewolę, a Zona jego oddelona do Francyi, niezaydowali się w kraiu, w ówczas pod ich niebytność majątki ich, a szczegolnie Bobin zwany w Xstwie Zmudzkiem w Powiecie Rosieńskim położony, doznały ruiny i zupełnego zniszczenia, tak dalece: iż kiedy oświadczaający się Xzgt General powrócił z niewoli do Bobina, znalazł ten majątek do tego stopnia przynowawiany doprowadzony, iż nawet w archiwum wszystkie papiery i dokumenta rozmaitego tytułu, jedne rozrzucone, drugie poszarpane i zdarte, a inne zatracone albo zabrane zostały. Pomiędzy któremi gdy wiele znajdowało się Obligów, Kart, Wexłów, krepjów dawniey zapłaconych i do archiwum zwróconych, tudzież Kwitacyjów i Rewerów na zapłacone długi powydawanych, a między temi gdy oświadczaający się Xzgt General, jak pamięcią zaigocć może, nie znalazł w archiwum dwóch Obligów Miastu Kownowi wydanych, jednego na czer: zł: 8,000, drugiego na czer: zł: 4,000, tudzież Obligów Puchalskim, na zł: pol: 33,000. Radwićkiem Łow: na zł: 20,000. Rewersu zesłego Chomińskiego Woiewody na czer: zł: 700. Karty Pernata Pułkownika na czer: zł: 500. Rewerów Xcia Alexandra Giedroyca na czer: zł: 700. WW. Gierzdorfowej Pułkownikowej i Xcda Kanonika Kontryma, za któremi iaka ilość opłacona nie pamięta, oraz wiele innych, których Xzgt Jmsć pamięcią ogarnąć nie może, z tego przeto wydarzenia przez naturalną troskliwość i ostrożność, aby z obiektu wypisanych okoliczności w czasie następnym sami XXzgt Jchmość lub ich Successorowie do powtórney opłaty zaspokoonych długów i umorzonych pretensjów pociągani nie byli, w tym przedmiocie XXzgt Jchmość oświadczenie w Sądzie Gł: Litt: Wileń: Depart: 2. zapisał. Izby zaś niewątpliwie upewnić się, jakie bydź mogą do XXzgt Jchmość pretensye, obwieszcza się: ażeby każdy dla zrealizowania onych, do samego Xcia Generala do Nowogródka w czasie kontraktów roku idącego tamże odbywać się mających, chciał udać się lub zgłosić — Takowe obwieszczenie z mocy plenipotencyi podpisał. Bogusław Białobłocki Gł: Litt: Wileń: Sądu Adwokat.

2. Jeneral Major i Kawaler Rediton Teodora Syn Gerngross przez niniejsze czyni wiadomo, iż terażniejszego roku dnia zgo stycznia zrana idąc tu w Wilnie od konney poczty, mimo teatru, na ulicy niemieckiej, do domu PP. Millerow, zgubiony został Oblig wydany mu od Majora Alexandra Fiedorowina Gerngrossa, na pięć tysięcy rubli assygacyjnych, z terminem od miesiąca oktobra 1814 na rok jeden. Oblig ten pisany jest ręką żony Majora Alexandra Fiedorowicza Anny Jwanowny, a podpisany przez samego Pana Majora — Razem z tym uwiadomieniem uprasza, jeżeliby kto takowy oblig znalazł, aby raczył mu powrócić tu w Wilnie, albo, do Policyi oddać, gdzie o zgubieniu jego uczyniono już doniesienie. Przynoszącemu ten Oblig uczyni się przyzwolta wdzięczność.

Podpisano: Jeneral Major Gerngross.

3. Oświadczenie moje w Nrze 79 - 80 - 81 Kuryera Lit: względem interessu z zesłym Xięciem Karolem Radziwiłem Por. W. R. dla niewyraźności a raczej omyłki co do Jmienia, zdawało się niektórym osobom stosowane do Xięcia Mikolaia Jego brata; przez niniejsze więc o tey omyłce ostrzegam. Datt w Wilnie Ru 1814 msca xbra 29.

Fryderyk Frohland B. M. W.